

Dedicatòries tenyides de groc

Laura Borràs destil·la simpatia a la carpa de Junts per Catalunya, per on passa la plana major de la candidatura mentre s'emeten vídeos dels presos polítics

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=O0bksaih6Mo>

"M'encanta la Laura", diu sovint Quim Torra en els mitings de Junts per Catalunya (JxCat). Es refereix, esclar, a Laura Borràs, consellera de Cultura en el seu Govern fins que va decidir fer el pas com a número dos de Jordi Sánchez al Congrés dels Diputats. La data de les eleccions ha fet que Sant Jordi coincideixi amb la celebració d'una jornada a la qual Borràs li té especial estima per tot el significat cultural -i emocional- que traspu. La candidata passa bona part de la jornada recorrent la ciutat, i arriba al migdia a la carpa que té disposada JxCat a Rambla Catalunya amb València.

En les distàncies curtes, l'exconsellera destil·la simpatia i proximitat. No té mai un no per a ningú que es vulgui fer una foto amb ella -aficionada, ja d'entrada, a les *selfies*- i dedica somriures a tothom que s'hi acostava. Va acompanyada de la guàrdia pretoriana habitual -Josep Costa, vicepresident del Parlament; Francesc de Dalmasas, diputat al Parlament i número sis de JxCat al Congrés; Pep Elias, responsable de premsa en el temps que era a la conselleria- i reparteix abraçades entre els membres de campanya. Res que s'escapi del manual del candidat, però sí amb un punt d'autenticitat en el tracte cap als desconeguts que no és habitual en els caps de cartell. No és, queda clar, una política professional. De fet, sempre que pot recorda que mai ha militat en cap partit.

La zona per a la premsa és reduït, tot just un rectangle amb una taula rodona al darrere, una televisió que projecta imatges dels presos des de Soto del Real i amb el color groc ben present. L'agenda és apretada i no permet pèrdues de temps, de manera que Borràs s'apropa als micròfons per llançar els missatges del dia: que Pedro Sánchez observi Barcelona en un dia com avui abans de dir que hi ha un problema de "convivència", i que és "més necessària que mai" una mediació internacional

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/178172/jxcat/insisteix/mediacio/internacional/necessaria/mai>)

. Només acabar se li acosten dues persones a qui li fa molta il·lusió saludar: es tracta de Montserrat Puidgemont i Betona Comín, germanes de Carles Puigdemont i Toni Comín.

? @LauraBorras (https://twitter.com/LauraBorras?ref_src=twsrc%5Etfw) : ?Sempre apel·larem a la mediació internacional, que cada vegada és més necessària per fer d'altaveu al conflicte polític que vivim a Catalunya. Ho farem des d'arreu, des del Congrés, des d'Europa i des de cadascun dels municipis d'aquest país?#FemHoJunts

(https://twitter.com/hashtag/FemHoJunts?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw)

[pic.twitter.com/7zp7MX4IUk](https://t.co/7zp7MX4IUk) (<https://t.co/7zp7MX4IUk>)

? Junts per Catalunya ? (@JuntsXCat) 23 d'abril de 2019

(https://twitter.com/JuntsXCat/status/1120676295615107072?ref_src=twsrc%5Etfw)

També té una estona per conversar amb Amèlia Trueta, la filla gran del doctor Trueta, a qui reconeix immediatament i a qui descriu tots els vincles que l'uneixen. Cauen els primers selfies mentre explica als periodistes que avui ha optat per anar amb vambes, un calçat còmode per recórrer tot Barcelona sense que apareguin factures en forma de llaga al peu. Subratlla tots els imprevistos que poden aparèixer en campanya -debats per sorpresa, actes organitzats a correu- i aprofita per regalar un llibre als membres de la premsa que l'han seguit durant tota la cursa cap al 28-A.

Es tracta de *La literatura en un tuit*, en el qual Borràs s'esforçava en resumir en 140 caràcters -en aquell moment, Twitter encara no havia doblat l'espai per escriure- fins a 140 dels millors autors i obres de la literatura universal. En aquell moment, el març de fa dos anys, la número dos de JxCat era la directora de la Institució de les Lletres Catalanes. Encara quedaven uns mesos perquè el gabinet de Puigdemont la truqués per demanar-li que fos "la veu del Govern" en l'acte que va posar data i pregunta al referèndum de l'1-O. Ara treballa a fons per aconseguir la remuntada de la seva llista a les eleccions del 28-A, on hi estarà en joc -també- el futur del procés.

Efecte JACS, ara per Sant Jordi (i amb Boye)

Del procés en saben un niu Jaume Alonso-Cuevillas (JACS per als membres de la campanya i per al públic dels mítings) (<https://www.naciodigital.cat/noticia/177917/efecte/jacs>) i Gonzalo Boye, especialment del vessant judicial. Tots dos signen llibres durant tota la jornada, i amb èxit notable: la literatura del procés és un filó i el judici n'ha multiplicat l'interès. Tots dos junts fan la impressió d'aquelles amistats semestrals que, a cada coincidència, és com si s'haguessin vist just ahir. No escatimen tinta de boli per satisfer tots els qui esperen dedicatòria, i Cuevillas fins i tot té ocasió de coincidir -per videoconferència- amb Puigdemont. Una de les claus de Sant Jordi és posar-hi filosofia, i als dos se'ls dona bé l'entreteniment.

També a Borràs, un pou de cites literàries a qui la Diada li recarrega els ànims. La jornada és llarga i les que venen encara ho seran més, perquè cal passar el rasclat per allà on calgui i sumar vots de sota les pedres. Entre fotografies, abraçades, somriures i dedicatòries -totes amables, alguna amb un simpàtic retret incorporat-, cada hora que passa en queden menys per arribar a la cita amb les urnes. Una cita, com el Sant Jordi i com qualsevol data assenyalada mentre duri la repressió, tenyida de color groc.

Laura Borràs, al mural de roses grogues organitzat per Òmnium Foto: Junts per Catalunya

